

linien falder midt i Hegnet. Derfom det ærede Medlem havde indskrænket sig til at foreslaae, at Bestemmelsen om fritagelse for Hegnspligt, i Genhold til Forordningen af 9de Juli 1817, skulde ophæves, kunde jeg have sagt: Sa, dertil, thi det vil let kunne eftersees, at denne Indskrænkning ikke fandtes i det oprindelige af mig forelagte Lovforslag, men den er bleven indført i Landsstinget. Sa, jeg vil endog gaae videre og sige, at dersom det ærede Medlem istedetfor at foreslaae, at Naboen skulde afgive den fornødne Grund til Hegnsætning, havde foreslaaet, at Naboen skulde erstatte den ikke fuldt hegnspligtige Gier enten den hele eller en Deel af Værdien af den Grund, der gik med, var dette Noget, man altid nærmere kunde have diskutert; men at etablere en Regel for disse ganske enkelte Lodders Bedkommende, som vil staae i en fuldstændig Modstrid med den Hovedregel i Loven, at Skjellinien skal ligge midt i Hegnet, kan jeg ikke gaae ind paa. — Forslaget under Nr. 5 vil ganske vist gjøre det muligt at kræve Hegn overfor enhver som helst Lod, endog overfor de efter Forordningen af 1817 ikke hidtil hegnspligtige Lodder, men kun ved at bringe et Offer, ikke alene overfor de hidtil hegnsfrie Lodder, men ogsaa overfor mangfoldige andre, og det et Offer, som jeg ikke finder, at der er nogen Grund til at bringe. Man maa vel erindre, at de Hedelodder, til hvilke der egentligt efter Udvalgets Betænkning sigtes ved Forslaget, i dette Tilfælde ere hegnspligtige, og der er altsaa ikke Spørgsmaal om gjennem det her foreliggende Lovforslag at paalægge dem en Forpligtelse af større Omfang end den, de hidtil have havt, men der er kun Spørgsmaal om at bevare den Forpligtelse, som nu hviler paa dem. Derhos forekommer det mig, at den Paastand, at vedkommende Giere af disse Hedelodder ikke selv ere interesserede i, at der kommer Hegn tilstede, ikke er holdbar; idetmindste kan det ingenlunde opstilles som nogen almindelig Regel. Jeg formoder, at man nærmest har tænkt sig saadanne Tilfælde, hvori en enkelt Hedelod bliver opdyrket, hvorefter Gieren af den opdyrkede Hedelod kræver Hegn af sine Naboer, hvis Lodder endnu ligge i Hejde, og altsaa kun

repræsentere en meget ringe Værdi; i saa Tilfælde formene de ærede Forslagsstillere, at Hegns Tilveiebringelse ikke kan interessere de Naboer, hvis Lodder ligge i Hejde, men kun har Interesse for den Mand, der har opdyrket sin Hejde, men det maa dog ikke oversees, at disse Naboer have en ganske bestemt og ubetinget Forpligtelse overfor den opdyrkede Jordlod, nemlig den, at de skulle holde Fred overfor Naboerne. De ville ikke ligesom hidtil kunne benytte disse Hedestrækninger, der nu delvis ere blevne opdyrkede, til at lade deres Creaturer græsse derpaa iflang, thi de skulle holde Fred overfor den opdyrkede Hejdeplet, hvor ringe denne end er. Det forekommer mig altsaa ganske klart, at da deres Fredspligt imod den opdyrkede Hedelod bliver formindsket ved Hegnets Tilveiebringelse, hvilket ikke kan benegtes, er Hegnets Tilveiebringelse ogsaa forsaavidt i deres Interesse. Dersom man overhovedet ved Bedtæggelsen af Bestemmelser i en Hegnslov skulde gaae ud fra den Grundsetning, at kun den, som var interesseret i Hegnets Tilveiebringelse, skulde udrede Udgiften derved, eller at Vedkommende skulde udrede Udgiften ved Hegnets Tilveiebringelse i samme Forhold, som de havde Nytte deraf, er det ganske klart, at Grundlaget for dette Lovforslag saavel som for Forordningen af 1794 blive fuldstændig omstyrkede, thi derom er der slet ikke Spørgsmaal, hverken i den nævnte Forordning af 1794 eller i dette Udkast. Det gjælder om i Lovforslaget at bevare den Hovedregel, som er gjort gjældende i Forordningen af 1794, nemlig at der hviler en bestemt Forpligtelse til Hegn paa enhver Lodseier i hele Landet; heri er der kun ved Forordningen af 1817 gjort en Undtagelse for enkelte Lodders Bedkommende, men det er ogsaa den eneste Undtagelse. Jeg troer derfor ikke, det gaaer an enkeltvis at komme ind paa en anden Regel, eller paa at undersøge, hvorvidt og i hvilket Forhold Hegns Tilveiebringelse i de enkelte Tilfælde er Naboen's Interesse eller ikke for derefter at fordere Hegnbyrden. — Udvalget i dens Heelhed har under Nr. 7 stillet et Forslag, som i Forbindelse med Forslaget under Nr. 10 gaaer ud paa at indføre Bestemmelserne om Hegns Ved-